

Pokud zástupce st-lův při veř. ústním líčení polemisoval podrobně s obsahem odůvodnění obou cit. nálezů, neshledal nss nutným řešiti otázku, zda by norma vydaná vl. nařízením před účinností ústavní listiny mohla býti měněna pouhým výnosem jednotlivého ministra, vydaným za účinnosti úst. listiny; neboť jak patrnó již z cit. nálezu, stojí nss naopak na stanovisku, že min. výnos z roku 1926 neodporuje vl. nař. č. 512/19, nýbrž pohybuje se v mezích zmocnění, které bylo řem 2 cit. nař. min. škol. dáno.

Pokud pak zástupce stížnosti dovolával se toho, že prý studujícím, kteří zahájili studium na vyšší průmyslové škole před vydáním výnosu z roku 1926, vznikl právní nárok na to, aby byli přijati na vys. školu techn. bez ztěžujících omezení, zavedených výnosem z r. 1926, takže výnos ten zasahuje do jejich nabytých práv, stačí na to odpověděti, že i kdyby bylo lze postavit se na stanovisko stížnosti, jí tvrzený právní nárok mohl by vzniknouti teprve složením maturitní zkoušky na vyšší škole průmyslové, kterou však st-l odbyl teprve v červnu 1927, tedy již po vydání onoho výnosu z r. 1926.

K vytýkanému nedostatku publikace onoho výnosu z r. 1926 ve Sbírce zák. a nař. budiž pak poukázáno jednak na to, co v tom směru uvedeno již v cit. prejudikátu, jednak na to, že tu nešlo o normu závaznou všeobecně pro veškeré občanstvo, nýbrž jenom pro onu část, která užívá nebo míní užívati vys. škol technických resp. vyšších škol průmyslových.

St-l podmínkám výnosu min. škol. z 26. srpna 1926 nevyhovuje již co do odboru studijního, poněvadž absolvování oddělení stavebního na průmyslové škole podle výnosu toho nestačí k zápisu za řádného posluchače odboru inženýrského stavitelství na vys. škole techn. Mimo to stížnost ani netvrdí, že by st-l vyhovoval podmínkám cit. výnosu co do studijního prospěchu, dosaženého na škole průmyslové, naopak uznával st-l ve své žádosti sám opak.

Č. 8525.

Pozemková reforma: * Vyhradil-li si stpú, schvaluje dle ř 7 záb. zák. prodej statku, že k dalšímu zcizení je potřebí jeho souhlasu, nemůže odepřiti svolení k dalšímu jeho zcizení proto, že jsou tu uchažeči o drobný přiděl.

(Nález ze dne 29. března 1930 č. 5.255.)

V ě c : M. L. a spol. v T. proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) o další zcizení statku.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Nař. výměrem odepřel stpú udělení svolení k prodeji statku v obcích B. a Cs. Mořici L. a spol. — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Běží o prodej statku, který byl se souhlasem stpú-u dle ř 7 záb. zák., daným výměrem z 19. května 1926, prodán, nexu záborového tak zba-ven a záboru již nepodléhá. Tento souhlas byl dán pod podmínkou, že

k dalšímu zcizení prodaných nemovitostí je třeba souhlasu stpú-u. — Účelem podmínky té je, aby nemovitosti prodejem za souhlasu stpú-u nexu záborového zbavené, nedostaly se časem do rukou osob, na jichž výběr neměl by stpú již vlivu, a aby dalším prodejem tam, kde stpú udělením žádaného svolení sledoval účel dosáhnouti tímto způsobem určitých cílů pozemkové reformy, nebyla půda ze záboru propuštěná dalším prodejem tomuto účelu odňata. Žal. úřad neodepřel žádané svolení k dalšímu zcizení statku proto, že by jím byl statek odcizen nějakému cíli poz. reformy, který sledoval udělením svolení dle § 7 záb. zák., jež stalo se rozhodnutím z 19. května 1926, nýbrž odepřel udělit je, jak vychází z důvodů nař. rozhodnutí proto, že by jím byly mařeny účely poz. reformy, když v místě jsou kvalifikovaní uchazeči o příděl a proto, poněvadž st-lé jako kupci tohoto statku nemají kvalifikaci přídělčů dle § 2 příd. zák.

Kvalifikovanými uchazeči o příděl, jichž existenci považuje žal. úřad za překážku pro udělení žádaného souhlasu, míní žal. úřad, jak jde ze spisů správních, drobné přídělce. Tu však přehlíží, že tím, že jednou svolil k prodeji statku jako celku, uznal, že prodej statku v celku, k němuž rozhodnutím z 19. května 1926 dal dle § 7 záb. zák. souhlas, účely a cíle poz. reformy nemaří, a že tudíž půdy onoho statku jako celku za souhlasu stpú-u prodávaného pro drobný příděl potřebí není. Nemůže proto žal. úřad odepřít svolení k dalšímu prodeji statku toho jako celku z důvodu, že byly by prodejem mařeny účely poz. reformy, jež žal. úřad spatřuje v péči o to, aby půdy statku toho, když o nějakém přídělu ve smyslu § 10 záb. zák. a § 1 příd. zák. u nemovitosti ze záboru propuštěné nemůže přece býti již řeči, třeba jen cestou dobrovolného prodeje dostalo se rolníkům dle zákona přídělového pro drobný příděl kvalifikovaným. Nemá proto tento důvod opory v zákoně.

Žal. úřad dovolává se ovšem i toho, že se st-lům jako novým nabyvatelům onoho statku nedostává kvalifikace přídělčů podle § 2 příd. zák. Avšak ani § 7 záb. zák., ani předpisy zákonů o poz. reformě nestanoví, že by se zcizení zabraného majetku smělo státi jen osobám k přídělu oprávněným, a i nss konstantně judikuje (srov. Boh. A 1504/22), že zákon nevylučuje, aby půdy zabrané nabyly i osoby, které nemají kvalifikaci přídělčů. Tím méně lze míti za to, že by tato okolnost sama o sobě stačila k zamítnutí žádosti o svolení k dalšímu zcizení nemovitosti, udělením svolením nexu záborového již zbavené.

Je proto i tento druhý důvod v odporu se zákonem.

Č. 8526.

O b e c n í d á v k a z e z á b a v : * Podle pravidel o dávce ze zábav (č.odatek III. k vl. nař. č. 143/22 ve znění vl. nař. č. 15/28) vyměňuje se dávka i z členských lístků, vydávaných za cenu sníženou, podle vstupného, zapravovaného účastníky plně platicími za ten druh míst, k jichž použití tyto lístky opravňují.

(Nález ze dne 31. března 1930 č. 29.699/28.)